LA 6 NOIEMBRIE – ÎNTÎLNIRE CU CAMPIONII MONDIALI!

DUPĂ 29 DE ANI...

Meciul cu echipa Angliei *a început, de fapt, cu două luni înaintea disputării lui. Bineînțeles, la uriașul interes cu care a fost întîmpinată atunci această partidă contribuia, în primul rînd, faima echipei insulare, pe al cărei stindard figurează anii de început ai soccerului în lume. Dar presa vremii nu uita să sublinieze și faptul că ambele reprezentative se întîlneau pentru prima dată, cu prilejul turneului continental al englezilor, care ieșeau astfel din „splendida lor izolare".*

Și atunci, ca și acum, probleme ce păreau insolubile, dileme reale sau artificiale, alimentau titluri uriașe care se repercutau în discuțiile miilor de amatori ai fotbalului din țara noastră. „Linia de atac, marele semn de întrebare al echipei!" *(Iată, deci, că nimic nu-i nou sub soare...);* „Indisponibilități de ultimă oră!"; „Ploeșteanu se va reface pînă miercuri?"; „Baratki sau Bodola?" — *iată cîteva asemenea mostre.*

Iar adversarii noștri, urmăriți inițial în campionat (în special Everton, *cu celebrul centru atacant* Tommy Lawton *și* Stoke City, *cu fenomenala extremă* Stanley Matthews, *cel ce avea să devină, peste ani, primul sir din fotbalul britanic) au fost apoi studiați pe baza primelor meciuri susținute pe bătrînul continent, în compania* Italiei *(campioană mondială în 1934 și 1938) și* Iugoslaviei. *Și dacă draw-ul de la* Milano (2—2) *și mai ales, declarația lui* Vittorio Pozzo *(„englezii au jucat magnific!") îi inhiba pe jucătorii români, înfrîngerea nescontată de la* Belgrad *în fața echipei* Iugoslaviei *(1—2), pe care* România *o învinsese cu puțin timp înainte (1—0), remonta desigur moralul fotbaliștilor noștri.*

AVANPREMIERA: 3000 DE OAMENI LA GARA DE NORD

În mijlocul unui asemenea interes general, n-a mai mirat pe nimeni că fotbaliștii englezi (conduși de Stanley Rous, *actualul președinte al F.I.F.A., pe atunci secretar general al federației engleze) au fost întîmpinați în seara zilei de 20 mai, la Gara de Nord, de o mulțime de 3.000 de oameni.* „Welcome England!"

Iar antrenamentul lor de pe „Venus" *a fost urmărit de circa 2.000 de spectatori, în ciuda interdicției de a pătrunde în tribunele de lemn ale fostului ieren din Șplai.*

Și prima surpriză: conform regulamentelor ei, federația engleză n-a fost de acord cu înlocuirea jucătorilor în timpul meciului, iar mingea trebuia să aibă circumferința obligatorie de 26 de degete și o greutate minimă de 16 uncii! Și ce au însemnat o asemenea minge, neobișnuit de grea pentru jucătorii noștri, și mai ales accidentarea lui Bürger, *care a lăsat echipa în 10 oameni, ne-au* spus Pavlovici, Sfera *și* Reuter, *care nici acum, după aproape 30 de ani, n-au uitat peripețiile acelui „meci al meciurilor", cum a fost denumit în presa vremii.*

STADIONUL ANEF — 24 MAI 1939

Ora 18. La fluierul celebrului arbitru belgian, John Langenus, *unul din cei mai renumiți cavaleri ai fluierului (îmbrăcat în pantaloni bufanți!) în fața a 40.000 de spectatori, își fac apariția cele două echipe:*

ROMÂNIA (tricou roșu-galben, chiloți albaștri); Pavlovici, Bürger, Sfera, Vintilă, Iuhasz, Demetrovici, Orza, Ploeșteanu, Bodola, Reuter, Dobay;

ANGLIA (tricou alb, chiloți negri): Woodley, Male, Moolis, Mercer, Cullis, Cooping, Broome, Gaulden, Lawton, Welsh, Smith. *Căpitanii echipelor:* Bodola *și* Cullis.

Rumoare în tribune: din formația oaspete lipseau renumiții Matthews, Hapgood *și* Hall. *Și meciul a debutat dramatic, cu accidentarea în min. 2 a fundașului* Bürger, *stîlp al apărării noastre. El a fost scos pe tușă, pentru a reintra, șchiopătînd, ca simplu figurant pe extrema dreaptă, în min. 10, după ce englezii deschiseseră deja scorul cu trei minute înainte.*

Dar să-l lăsăm pe Pavlovici, *unul din eroii meciului, să ne descrie cele două goluri, care au consfințit victoria britanicilor:* „Am început meciul foarte emoționați, deși jucătorii noștri aveau o bună valoare și experiență internațională, dobîndită în confruntări cu echipe de prim rang. Faima soccerului insular era, însă, ieșită din comun. Accidentul stupid al lui Bürger, iureșul declanșat de englezi pe fundalul acestui șoc psihologic (Orza a trebuit să fie „reprofilat" fundaș) ne-a făcut ca în primele zece minute să fim net dominați. În această perioadă a și căzut primul gol. Un fault pe partea stîngă a terenului, la aproximativ 20 m. de poarta mea. Zidul se alcătuiește defectuos, eu strig „Gaură, gaură!", dar nimeni nu m-aude. Un șut năprasnic, jos la colțul din stînga mea. Mă întind cît pot și abia resping mingea lateral (tare grea mai era!) înspre marginea careului mic. Venit în viteză, extrema dreaptă BROOME șutează cu falsul de pe linia de corner, dintr-un unghi imposibil. Și mingea, luînd o traiectorie ciudată, trece peste mine, căzut la pămînt, și intră în poartă.

Golul al doilea *(min. 52 — n.n.)* a fost precedat de o centrare înaltă în careul mic. Eu mă înalț, am pur și simplu senzația că am balonul în mînă (ziarele au și scris a doua zi că-l prinsesem!) dar WELSH vine ca un bolid și cu capul mi-o smulge, literalmente, din brațe, catapultînd-o apoi în plasă!"

„Și nu uitați — adaugă REUTER că despre MITI (PAVLOVICI — *n.n.*) se afirma că prindea „golumbul" din zbor! Evident că astăzi un asemenea atac la portar ar fi fost considerat fault, atunci însă regulamentul o permitea. De altfel, jucătorii englezi urmăreau orice balon cu înverșunare, îl protejau excelent. Adversarul meu, fundașul MALE, se agăța pur și simplu, de mine. Toți jucătorii englezi făceau, de altfel, presing."

„Adversarii noștri, își reamintește fundașul LAZĂR SFERA, aveau o tehnică excelentă, un plasament foarte bun. Atacul se baza pe deschideri lungi, la întîlnire, pe un start formidabil. Deși aveau superioritate numerică în atac, îl căutau prea mult pe LAWTON. Pot spune că celebrul atacant, pe care a trebuit să-l marchez, era un jucător de mare clasă, atlet desăvîrșit, imbatabil la cap, mai periculos decît italianul PIOLA, cu care de asemeni m-am întîlnit în aceeași perioadă. M-am ținut, însă, scai de LAWTON și acesta n-a reușit să marcheze. După pauză, echipa noastră a atacat susținut, dar am fost handicapați de minusul de viteză și de driblingurile prelungite, în ciuda jocului bun făcut de Ploeșteanu, Bodola și Reuter".

ECOURI, DIN CARE UNELE VALABILE ȘI ASTĂZI

Iată cîteva declarații pe marginea acestui meci:

Stanley Rous: *„Standardul actual al fotbalului românesc, ca și temperamentul jucătorilor români, sînt de așa manieră încît mă fac să văd în dv. una din țările cu mare viitor în soccerul european" (O tempora!...).*

Antrenorul reprezentativei române, Coloman Braun: *„Dacă echipa noastră n-ar fi fost handicapată, de la început, de rănirea lui* Bürger, *altul ar fi fost aspectul, dacă nu chiar și rezultatul jocului".*

Scriitorul Ionel Teodoreanu, *mare îndrăgostit de sport: „Magnific spectacol! Superbă simplitate a jocului englez! Formidabilă voința de luptă a românilor!"*

★

La invitația federației engleze, revanșa acestui meci trebuia să aibă loc în decembrie 1939. Norii negri ai războiului, care apăsau din ce în ce mai greu asupra continentului nostru, au împiedicat însă această revanșă. Acum, la aproape 30 de ani de la primul meci, fotbaliștii englezi, campioni mondiali, sînt din nou oaspeții țării noastre. Și să sperăm că legăturile dintre fotbalul românesc și cel britanic vor deveni tradiționale, într-un climat de destindere și pace în Europa și în întreaga lume.

Paul SLĂVESCU
Al. VIDRAN

Echipele României și Angliei pe stadionul ANEF, la prima lor confruntare

Reprezentativa română și problemele ei acute

Ne aflăm înaintea meciului — de data aceasta amical — cu Anglia, al 210-lea din cariera reprezentativei noastre. Evenimentul — pentru că întîlnirea cu campionii mondiali constituie un veritabil eveniment sportiv — se produce într-un **moment de greu impas pentru fotbalul nostru, care solicită multă putere morală, calm și luciditate pentru a-l depăși într-un mod cît mai onorabil.**

Evoluția decepționantă și înfrîngerea categorică a echipei noastre la Lisabona a creat această conjunctură defavorabilă în care jucătorii români trebuie să-și măsoare forțele reduse la proporții minime după debutul în preliminariile C.M. cu un adversar atît de prestigios, superior echipei portugheze.

Timpul scurt dintre cele două partide inter-țări nu permite, oricît am dori, luarea unor măsuri esențiale care să asigure o schimbare radicală a „11"-lui reprezentativ, oricare ar fi el, pentru că de fapt este vorba de probleme și carențe arhicunoscute și arhidezbătute în ultimii ani, ale fotbalului din țara noastră.

În fond, relatările redactorului nostru prezent la meciul de la Lisabona, discuțiile pe care le-a provocat acest joc în ședința de miercuri dimineață a Biroului federal, precum și observațiile desprinse din vizionarea filmului prezentat de televiziunea noastră subliniază fără putință de tăgadă, lipsuri pe care le-am sesizat și după meciul de la Zürich și după cel cu Italia, cu R.D. Germană, de la Budapesta etc. etc., ca să nu mai vorbim și de întîlnirile echipelor noastre de club angajate în competiții internaționale. Din nou n-am știut să jucăm în deplasare, deși partida de verificare de la Metz făcuse să licărească speranțe (care-i atunci valoarea, concluденța meciurilor de pregătire?...), din nou jucătorii au pătruns inhibați pe teren, și-au supraestimat adversarii și au intrat, fără putință de a ieși, **într-un complex de inferioritate,** datorită fricii de a primi goluri, lipsei de gîndire tactică **personală,** de adaptare la condițiile de joc, de combativitate, și dăruire. Deci, veșnicele deficiențe care nu fac altceva decît să reliefeze și mai mult (dacă mai era nevoie) adevărul gol-goluț: BATEM PASUL PE LOC DE ATÎTIA ANI ÎN ARIA MEDIOCRITĂȚII, VORBIM MULT ȘI FACEM PUȚIN PE TOATE TREPTELE ACTIVITĂȚII NOASTRE FOTBALISTICE, AȘTEPTĂM — CA SĂ SPUNEM AȘA — PRILEJUL UNUI MECI INTERNAȚIONAL PENTRU A NE REAMINTI UNDE NE AFLĂM.

COMPORTAREA DE LA LISABONA NU-I UN CAZ SINGULAR

Desigur că meciul de la Lisabona, comportarea echipei noastre implică responsabilități precise care aparțin comisiei de selecție și antrenorilor însărcinați cu pregătirea lotului, Biroul federal și, bineînțeles jucătorilor. Dar analiza acestei partide nu poate fi făcută ruptă de realitățile fotbalului nostru, de lipsurile lui generale, după cum activitatea unei echipe reprezentative nu poate fi judecată făcînd abstracție de situația din cluburi. Este un adevăr de necontestat că O ECHIPĂ NAȚIONALĂ ESTE EMANAȚIA ECHIPELOR DE CLUB DIN PRIMUL EȘALON, în principal, că JUCĂTORII ADUC CU EI ÎN LOTURILE REPREZENTATIVE CALITĂȚILE ȘI DEFECTELE formate la cluburile lor, că ei nu pot juca în națională — după cum bine a remarcat antrenorul emerit **Em. Vogl** — altfel decît joacă la echipele lor. Or, din acest punct de vedere, jucătorii noștri, chiar cei mai bine cotați, nu dispun de un bagaj de deprinderi tehnice mai bogat și mai variat, cu care să facă față în condițiile unui fotbal avansat, în plină modernizare. Iată direcția în care trebuie acționat: **instruirea la cluburi și numai la ele, pentru că nu se poate realiza în două săptămîni de pregătire comună la lot, ceea ce nu** se face în doi ani la cluburi. Aici trebuie să se formeze valorile tehnice și morale, sportivii care să se dăruiască pregătirii și jocului, să prețuiască selecționarea într-o echipă națională, să fie mîndri atunci cînd sînt convocați la lot și nu, cum nu de puține ori s-a întîmplat, să fie mulțumiți că au scăpat de selecție sau să nu-i afecteze cît de cît eșecurile reprezentativei.

Această problemă esențială a fost obiectul multor măsuri de rezolvare, dar nici pînă astăzi n-au apărut semnele unei îmbunătățiri și cea mai bună dovadă o constituie aceste meciuri internaționale care ne readuc la realitate. Și pentru că mai sînt și alte probleme de bază rămase nesolutionate, **socotim că este momentul unei profunde analize a modului cum a fost îndeplinit planul de măsuri elaboral de federație, analiză care să cuprindă tot ceea ce poate determina o reînviorare a activității fotbalistice,** de la investirea federației cu întreaga autoritate necesară unui for tehnic de conducere și înarmarea ei cu toate mijloacele, obligatorii pentru îndeplinirea atribuțiilor, și pînă la reglementarea precisă a relațiilor federație cluburi și cluburi-jucători, adoptarea și aplicarea fermă a unei politici sănătoase a echipei naționale.

CE SE PRECONIZEAZĂ PENTRU JOCUL CU ANGLIA

În cadrul ședinței Biroului federal, după ce au fost prezentate informări asupra jocului de la Lisabona, comisia de selecție a făcut propuneri privind lotul pentru meciul cu Anglia întrucît timpul este prea scurt pentru schimbări esențiale, s-a căzut de acord să fie menținut lotul de bază, cu excepția portarului **Coman,** la care au fost adăugați alți cîțiva jucători noi: **Gornea și Datcu** sau **Suciu-Sătmăreanu, Barbu, D. Nicolae, Pojoni, Mocanu, Deleanu—Ghergheli, Dinu, Petescu—Pîrcălab, Dobrin, Dumitrache, Lucescu, Dembrovschi, Pantea, Grozea, Țărălungă, Oblemenco, Martinovici.** Toți acești jucători vor fi urmăriți în partidele de campionat de sîmbătă, iar duminică dimineață comisia de selecție va alcătui lotul definitiv, în funcție de comportarea lor în campionat și de starea lor fizică.

Să sperăm că se va ajunge la o formulă mai inspirată de echipă și că jucătorii aleși se vor strădui să aibă o comportare demnă în fața campionilor mondiali, dînd iubitorilor de fotbal de la noi măcar această satisfacție, care să le atenueze amărăciunea produsă de evoluția și rezultatul de la Lisabona.

DECIZII ALE BIROULUI FEDERAL

Cu prilejul aceleiași ședințe, de miercuri, Biroul federal a luat și alte cîteva decizii:

- La viitoarea ediție a Cupei Balcanice va participa **Universitatea Craiova** sau **U.T.A.;**
- Apelul clubului **Progresul** contra deciziei comisiei de competiții care i-a ridicat dreptul de joc pe două etape, a fost admis și pedeapsa a fost redusă la o etapă, cu precizarea că se va aplica la primul meci cu o echipă din provincie.
- Cererea cluburilor **F.C. Argeș** și **Jiul** de a disputa duminică partidele programate sîmbătă a fost respinsă.